

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019 r.,

w sprawie **A. R.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 października 2018 r., sygn. akt VI Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 1 lutego 2017 r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego A. R. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy od zasady, w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przełamanie tej reguły i skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji jest wprawdzie możliwe, jednak powinno być uzasadnione szczególnymi względami, pozwalającymi na uznanie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadniczym jednak powodem wstrzymania wykonania orzeczenia jest to, by waga zarzutów wymierzonych przeciwko prawomocnemu

orzeczeniu była na tyle znacząca, że wręcz w polu widzenia jawi się granica, od której można mówić o oczywistej zasadności kasacji. Konieczne jest zatem wykazanie tych okoliczności we wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia wraz z powołaniem przekonującej argumentacji przemawiającej za odstąpieniem od wykonalności wyroku z chwilą jego uprawomocnienia, skoro na tym etapie postępowania nie dochodzi jeszcze do merytorycznego rozpoznania zarzutów kasacyjnych.

Takich uwarunkowań nie wykazał obrońca skazanego A.R.. Wskazane okoliczności natury osobistej i zdrowotnej nie mogły być podstawą do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Informacja o konieczności rehabilitacji skazanego uzasadnia starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.), nie jest natomiast podstawą do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż wstrzymanie wykonania orzeczenia należy wiązać „...z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego prawomocnego orzeczenia, a nie z okolicznościami związanymi ze stanem zdrowia skazanego” (zob. post. SN z 27 lutego 1997r., V KKN 47/97).

Z tych powodów, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do uwzględnienia wniosku obrońcy.